

Excursió a Cuenca i la Serrania

Del 3 al 7 d'octubre un grup de roquerols junt amb gent d'altres pobles vam realitzar una excursió a la zona de Cuenca. Aquesta excursió va ser preparada pel xofer Dionisio i la Srta. Susana, guia de l'autocar, amb la col·laboració del Sr. Esteve Fortuny.

La sortida va ser a la Roca el dia 3 a les 7 del matí, en direcció a València, des d'on s'anà cap a Cuenca, fent les corresponents parades per esmorzar, beure ...

A les dues arribàvem a l'hotel «Cueva del Fraile», a 6 km de Cuenca, un hotel que deu el seu nom a què antigament era un monestir de frares. Tot seguit vàrem dinar i ben dinar ens donaren lá clau de l'habitació per pujar maletes i poder descansar una estona. Al cap d'una hora vam tornar a pujar a l'autocar per marxar en direcció a la muntanya. Després de deixar l'autocar i caminar quasi bé una hora, vam arribar a les torcas, el lloc a visitar. Una torca és com un llac sec d'una profunditat de 80 a 100 metres i una superfície de 3 o 4 camps de futbol. De torcas n'hi ha 30 i les dues més grans tenen el nom de la Colmena i el Lobo; de les 30, nosaltres en vàrem visitar 3, la més petita de les quals tenia aigua. Segons la llegenda, aquestes torcas són capricis de la naturalesa. Tots sabem que la Terra, no tota, però sí bona part, estava coberta d'aigua del mar. El mar es va retirar, però les torcas van quedar. Actualment, al fons s'hi veuen arbres.

Deixàrem les torcas i la muntanya i marxàrem cap a l'hotel a sopar. Després de sopar, vam veure el partit de futbol a la televisió, València i Barça, i en acabar el partit cap a dormir amb la satisfacció d'haver passat un dia complet, pel que vam visitar, per les explicacions de la Srta. Susana i per la victòria del Barça al camp del València per 1 a 3.

L'endemà esmorzàrem a les 8 del matí i després d'esmorzar marxàrem amb l'autocar vorejant el riu Xúquer, més de 50 km fins que ens endinsàrem muntanya amunt en direcció a les Encantades i a mitja muntanya vam fer una parada per visitar la cabana del «Dimoni». És una cabana molt gran que té dues grans finestres naturals: una mira l'est i l'altra el sur; mirant per les finestres veus una profunditat immensa i un paisatge meravellós. En deixar la cabana, vam continuar el viatge fins les Encantades.

Dalt la muntanya, on comença el recorregut de les Encantades, hi ha

una gran plaça per aparcar els autocars, un restaurant i dues petites tendes on venen les entrades per la visita i quelcom més. Vàrem entrar per observar les 18 pedres, pedres que fent servir la imaginació et fan veure diverses coses estranyes, originals, com ara un elefant lluitant amb un cocodril, vaixells, mar de pedra, un gos, els ossos de la cara de l'home, l'arc romànic, els amants de Terol, ... fins un total de 18 figures diferents. Les Encantades estan a una altura de 1.500 metres i el recorregut que vam fer fou d'uns 3.000 metres, passats per aigua, ja que no va deixar de ploure durant tota l'estona, fet que no ens va deixar saborejar la visita com hauríem desitjat.

Tot seguit vam pujar a l'autocar per anar a dinar a l'hotel Nacimiento río Cuervo i ben dinat quasi tots vam pujar al cim de la muntanya a veure el naixement del riu Cuervo, un afluent del riu Tajo. Cal dir que tant en la visita a les Encantades com en aquesta al naixement del riu, estaves ben assessorat si paraves la màxima atenció a les explicacions de la Srta. Susana, que no descansà en tot el viatge. A continuació, pujàrem a l'autocar per anar en direcció a Cuenca a sopar a la Cueva del Fraile i a dormir d'hora, perquè després de dues bones caminades ja en teníem ganes.

L'endemà, com de costum, pujàrem a l'autocar ben esmorzat per anar en direcció a la comarca de l'Alcàrria. Durant el transcurs d'aquest viatge vàrem passar per paisatges molt diferents: boscos, camps de girasols, camps de conreu, granges de bestiar i també molt terreny sense cultivar fins arribar a un poble bastant gran. Plovia molt i poc vam visitar: una plaça amb un mirador fantàstic i l'església.

Tornàrem a l'autocar i marxàrem per un camí de terra a veure un llac on s'hi pot trobar molta fauna diversa. Nosaltres vam veure un grup d'ànecs, però com que plovia molt, vàrem fer mitja volta per anar a Priego a dinar al restaurant el Rosal. Havent dinat el senyor del restaurant ens va acompanyar a visitar un monestir dalt la muntanya. És molt bonic, amb una vista meravellosa, i enmig de les imatges hi vam trobar la Mare de Déu de Montserrat; als catalans ens fa il·lusió trobar nostra patrona lluny de Catalunya.

De retorn a Priego vàrem veure àguiles i un voltor o en arribar al poble vàrem visitar l'església, molt gran i

bonica, i una plaça on es pot trobar el panteó amb les cendres del malograt ciclista Luís Ocaña, entre altres coses.

Pujàrem a l'autocar i ens desplaçàrem 3 km per visitar una fàbrica de mobles i tota mena d'articles que es puguin fer amb mimbres; cal remarcar que la localitat de Priego és molt coneguda internacionalment pel mimbres. Després de fer les compres, marxàrem cap a la Cueva del Fraile per sopar i dormir i recordar el que ens ha explicat la Srta. Susana i el senyor del restaurant el Rosal.

Com cada dia, l'endemà marxàrem pels volts de les 9 del matí amb l'autocar a visitar el Castell de Cuenca i les cases penjades. Allà ja ens hi esperava una guia de la localitat que ens va fer les explicacions en la visita al Castell, que data del segle XIII. Tot seguit trobàrem una altra guia que és la que va continuar explicant el casc antic i les cases penjades fins arribar a la plaça de la Catedral, del segle XIII i una de les primeres gòtiques a Espanya, on passàrem a visitar l'edifici per dins, edifici que està actualment en fase de restauració, perquè, segons ens van explicar, van haver de posar dinamita al pont de pedra que creuava el riu des de les cases penjants i en no calcular bé la quantitat d'explosiu que van posar, la catedral es va veure afectada.

Deixàrem la catedral i anàrem a visitar una plaça que té un monument al mig amb una panoràmica immensa i un museu de pintura abstracte que, tot i que no hi enteníem res, amb les explicacions que et fan i una mica d'imaginació, necessària per aquest tipus de pintura, em va agradar força.

A continuació, ambdues guies ens acompanyaren fins a prop del pont, on ens acomiadàrem d'elles abans de proposar-nos de creuar el pont, que ara és de ferro i té una altura de 50 metres, sense mirar a baix. Quan vam haver creuat tots el pont, sense problemes, vàrem visitar tot caminant i en silenci el parador nacional de Cuenca, molt bonic i visita recomanada que val molt la pena. Tot seguit anàrem a dinar a la Cueva del Fraile per posteriorment tornar al que en podríem dir la Cuenca nova per visitar una fàbrica de licors. Després de fer les compres a la fàbrica vam pujar de nou a l'autocar que ens va deixar al centre de la ciutat. Com que no plovia molt, vam aprofitar per fer alguna compra i després de visitar ràpidament l'església vam tornar a la Cueva del Fraile per sopar i dormir.